

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

31. Quid sit de illorum, qui volunt sibi confiteri per literas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO XXXI.

*Quid sit de illorum qui volunt sibi confiteri
per literas?*

Quæstionis explicatio.

TUrpilius Comicus tractans de viciffi-
tudine literarum: *Sola* (inquit) *res est,*
qua homines absentes presentes facit: Nec falsam,
teste D. (a) Hieronymo, *dedit. quanquam in re*
non vera sententiam, quid enim est, vt ita dicam,
tam presens inter absentes, quam per Epistolas &
alloqui & audire quos diligis? Huius occasione
existimare forsan posset quispiã ad confes-
sionem sufficere præsentiam, quæ solet ha-
beri per literas vel scriptũ, quo reus absens
sua peccata sacerdoti cõfiteretur. Idcirco q̄ri-
tur, an hic modus sit licitus & tolerandus?

a Epistola ad
N'tium Hy-
po diaconum

Responsio.

NEq; hic est licitus neq; tolerandus: nam
& illum damnauit disertis verbis idem
Clem. VIII. declarauit n. hanc ppositione:
licere per literas seu internunciũ confessorio absenti
peccata sacramentaliter confiteri, esse ad minus fal-
sam, temerariam, & scandalosam. Et ratio p̄t
esse illa, q̄ superiori quæst. ex modern. Tho-
mistis attulimus, quia ante absolutione ne-
cessum est, vt sacerdos examinet causam &
dispositione pœnitētis, & de p̄nti ei⁹ dispo-
sitione sit moraliter certus, q̄ in absētia per
literas fieri non potest. Dices:

Dices: Non est contra vsum ecclesie, q̄
pœnitens, quando loqui non potest, vel
nutibus confiteatur peccata, vel scribat illa
& tradat sacerdoti: Ergo licebit etiam ab-
senti sic confiteri.

ꝛ. Negando consequentiam: & ratio
diuersitatis est, quia quando pœnitens præ-
sens tradit sacerdoti peccata, signa cōtriti-
onis exhibendo, & petendo ab eo absolu-
tionem, eamque expectando humiliter,
dum sacerdos legit peccata, ac denique sa-
tisfactionem expectando, quam sacerdos
imponit, fit certior, quod pœnitens tradit
peccata loco suæ accusationis, & videt præ-
sentem etiam dispositionem illius, quod
non fit cum mittit peccata sua scripto ab-
senti sacerdoti.

Dices secundo: In (a) decreto dicitur,
confessionem quandam suscipiendam per
scriptum: sic enim habetur; *Si fornicata fue-
rit mulier, dimittenda est, sed illa viuente, altera
non ducenda, quia adulteri regnum Dei non possi-
debunt, & pœnitentia illius per scripturam recipi-
enda.*

a c. qualis
quast. 5.

ꝛ. Non fieri ibi sermonem de confes-
sione sacramentali, sed alia iudiciali, quæ
petitur in scripto, propter maiorem fidem
& certitudinem.

Dices tertio: D. (b) Cyprianus in epi-
stolis

b Epistol. 13.

S 5

stolis

*a In 4. q. 17.
distin. vnic.*

b Lib. 6. c. 34.

stolis dicit, se recepisse confessiones aliquorum absentum per scripturam: Et (a) Scotus dicit, S. Thomam Cantuariens. in carcere detentum, Romam misisse pro absolutione: Et (b) Eusebius narrat, Serapionem aegrotantem misisse ad Presbyterum etiam aegrotantem, ut eum absolueret.

¶ Ad Cyprianum quod attinet, potius pro contraria sententia posse induci: nam receptis libellis confitentium, qui absentes erant, non dicit se absoluisse illos, sed commississe, ut aliquis Presbyter ex his qui praesentes aderat, pacem eis daret: ubi omnino videtur requirere praesentiam: tamen cum negotium illud committit Diacono, dicens, ut si Presbyter non adesset, Diaconus id faceret; argumentum est non loqui de absolutione spiritali, sed de aliqua reconciliatione ad publicam poenitentiam pertinente.

Ad Scotum, nescitur ex qua historia id scribat, neque ipse eam refert: Deinde non dicit, Thomam scripsisse sua peccata: Praeterea per absolutionem intelligere possumus aliquam poenitentiam indulgentiam vel pontificalem benedictionem, vel forte absolutionem a quacunque censura, quae ad cautelam fere peti & dari solet, etiamsi non agnoscatur.

Ad Eusebium dicimus, Serapionem non petuisse

petiisse sacramentalem absolutionē, sed re
cōciliationem aliquā, vt ante ad Cyprianū
diximus: erat enim ille velut in statu pēni-
tētium, quoniā coram tyranno metu mor-
tis fidem negauerat.

Dices postremo. Aliqui (a)asserūt hunc
modum confessionis, quin etiam absoluti-
onis in vsu esse inter Catholicos viuētes in
terris hæreticorū, quādo oppressi perfecū-
tione non pnt aliter confiteri neq; absolui.

Re. I. Non constare de hoc modo confi-
tendi & absoluēdi. Deinde fieri posse, si q̄s
talis sit vsus, quod promanauerit ex errore
illorum Dd. qui hæctenus docuerūt, hunc
modum ministrandi hoc sacramentum in
casu saltem extremæ necessitatis validū ef-
se, cui⁹ contrariū iam definiuit Sum. Pont.

QVÆSTIO XXX.

*Quid sit de illorum qui absoluunt per interpositā
personam cui sacerdos committit, vt suo lo-
co & nomine verba absolutionis in
præsenti proferat?*

Quæstionis explicatio.

CAsus est talis. Timore cōtagionis nō
caudet pastor accedere peste infectū,
est vero ad manū laicus, qui offert nomine
parochi, si illi committat, officium facere,
seu absoluere: Quæritur an eius noīe bene-
ficiū

a Palud. in
4. dist. 17. q.
2. ar. 1. Anti-
3. p. tit. 14. c.
19. §. 9. Na-
uar. in sum-
ma c. 21. n. 36
& alij.